

	<h1 style="color: red;">Πνευματικά Σημειώματα</h1> <p style="color: red;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="color: red;">Ἔτος 1ο / Τεύχος: 37 Πέμπτη 10η Οκτωβρίου 2024</p> <p>Καλλιστράτου & τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων (27η Σεπτεμβρίου π. ἡμ.)</p>
---	--	---

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Β' Λουκᾶ

Λουκᾶ κεφ. στ' 31-36

Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς.

Μετάφραση

Ὅπως θέλετε νὰ σᾶς συμπεριφέρονται οἱ ἄνθρωποι, ἔτσι ἀκριβῶς νὰ συμπεριφέρεστε κι ἐσεῖς σ' αὐτούς. Γιατί, ἂν ἀγαπᾶτε αὐτούς ποὺ σᾶς ἀγαποῦν, ποία εὐνοια περιμένετε ἀπὸ τὸ Θεό; Ἀφοῦ καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαποῦν αὐτούς ποὺ τοὺς

ἀγαποῦν. Κι ἂν κάνετε καλὸ σ' αὐτοὺς ποὺ σᾶς κάνουν καλὸ, ποιά εὐνοια περιμένετε ἀπὸ τὸ Θεό; Καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ ἴδιο κάνουν. Ἐὰν δανείζετε σ' ὅσους ἐλπίζετε νὰ σᾶς τα ἐπιστρέψουν, ποιά εὐνοια περιμένετε ἀπὸ τὸ Θεό; Καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ δανείζουν στοὺς ὁμοίους τους, γιὰ νὰ τὰ πάρουν πίσω. Ἀντίθετα, ἐσεῖς ν' ἀγαπάτε τους ἐχθροὺς σας, νὰ κάνετε τὸ καλὸ καὶ νὰ δανείζετε, χωρὶς νὰ περιμένετε νὰ πάρετε πίσω τίποτα. Ἐτσι, ὁ Θεός, ποὺ εἶναι καλὸς ἀκόμα καὶ μὲ τοὺς ἀχάριστους καὶ τοὺς κακοὺς, θὰ σᾶς ἀνταμείψει μὲ τὸ παραπάνω καὶ θὰ σᾶς κάνει παιδιὰ του.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Β' Πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ Παύλου Στ' 1-10

Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς λέγει γάρ· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας- μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Μετάφραση

Συνεργάτες τοῦ Θεοῦ καθὼς εἴμαστε, σᾶς παρακαλοῦμε νὰ μὴν ἀφήσετε νὰ πάει χαμένη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ποὺ δεχτήκατε, γιατί ἡ Γραφή λέει: Στὸν καιρὸ τῆς χάρις σὲ ἄκουσα, καὶ τὴν ἡμέρα τῆς σωτηρίας σὲ βοήθησα. Νά, τώρα εἶναι ὁ καιρὸς τῆς χάρις, τώρα εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας. Κανένα πρόσκομμα δὲ φέρνουμε σὲ κανένα, γιὰ νὰ μὴ δυσφημηθεῖ τὸ ἔργο μας. Ἀντίθετα, μὲ κάθε τρόπο συσταίνουμε τὸν ἑαυτὸ μας ὡς ὑπηρέτες τοῦ Θεοῦ: μὲ τὴ μεγάλη ὑπομονή μας, μὲ τὶς θλίψεις, μὲ τὶς δυσχέρειες, τὶς στενοχώριες, τὶς κακοποιήσεις, τὶς φυλακίσεις, τὶς ἐναντίον μας ἐξεγέρσεις, τὶς ταλαιπωρίες, τὶς ἀγρύπνιες, τὴν πείνα. Συσταίνουμε τὸν ἑαυτὸ μας μὲ τὴν ἐντιμότητα, τὴ γνώση τῆς ἀλήθειας, τὴν ἀνεκτικότητα, τὴν καλοσύνη, τὴ φώτιση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ἀνυπόκριτη ἀγάπη, μὲ τὸ κήρυγμα γιὰ τὴν ἀλήθεια, μὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ, μὲ τὰ ὄπλα τῆς σωτηρίας τὰ ἐπιθετικὰ καὶ τὰ ἀμυντικὰ. Δοκιμάζουμε δόξα καὶ ἀτίμωση, δυσφήμιση καὶ ἔπαινο. Μᾶς θεωροῦν λαοπλάνους, καὶ ὅμως λέμε τὴν ἀλήθεια· μας ἀγνοοῦν καὶ ὅμως γινόμαστε γνωστοί· φτάνουμε στὸ θάνατο, καὶ νὰ ποὺ ζοῦμε· μᾶς βασανίζουν, ἀλλὰ δὲν πεθαίνουμε· μας προξενοῦν στενοχώριες κι ὅμως πάντοτε χαιρόμαστε· εἴμαστε φτωχοί, κάνουμε ὅμως πολλοὺς νὰ πλουτίσουν· τίποτα δὲν ἔχουμε καὶ τὰ πάντα κατέχουμε.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Κυριακὴ δεύτερη τοῦ Λουκᾶ, αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα καὶ ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ εἶναι ἀπὸ τὸ ἕκτο κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου του. Ὁ Κύριος μιλάει στὸν λαὸ καὶ τοῦ διδάσκει, καὶ μαζί τους κι ἐμᾶς, ἓνα νέο εἶδος ἀγάπης, γιὰ τὸ ὁποῖο δὲν εἶχαν ξανακούσει οἱ Ἰσραηλιῖτες, ποὺ εἶναι ὅμως ἡ τελειότερη μορφή της.

Εἶπε ὁ Κύριος: «Μὲ τὸν τρόπο ποὺ θέλετε νὰ συμπεριφέρονται σὲ ἐσᾶς οἱ ἄνθρωποι, νὰ συμπεριφέρεστε κι ἐσεῖς σὲ αὐτούς. Ἐὰν ἀγαπᾶτε μόνο αὐτούς ποὺ σᾶς ἀγαποῦν, ποιά χάρη ἔχετε; Καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαποῦν αὐτούς ποὺ τοὺς ἀγαπᾶνε. Καὶ ἂν εὐεργετεῖτε αὐτούς ποὺ σᾶς εὐεργετοῦν, ποιά χάρη ἔχετε; Καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ ἴδιο κάνουν. Κι ἂν δανεῖζετε σὲ αὐτούς ποὺ ἐλπίζετε ὅτι θὰ τὰ ἐπιστρέψουν, ποιά χάρη ἔχετε; Καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ δανεῖζουν στοὺς ἁμαρτωλοὺς, γιὰ νὰ πάρουν πίσω ὅ,τι δάνεισαν.

Ἀλλὰ ἐσεῖς νὰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας, νὰ τοὺς κάνετε καλό, νὰ δανεῖζετε ὅπου δὲν ἐλπίζετε νὰ σᾶς τὰ ἐπιστρέψουν καὶ θὰ εἶναι ὁ μισθός σας πολὺς καὶ θὰ εἶστε υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου, διότι αὐτὸς εἶναι καλὸς καὶ στοὺς ἀχάριστους καὶ στοὺς κακοὺς. Νὰ εἴσθε, λοιπόν, φιλεῦσπλαχνοὶ, γιατί καὶ ὁ Πατέρας σας εἶναι φιλεῦσπλαχνος.

Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ ποῦμε ὅτι, ἂν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀποφάσιζαν νὰ ζήσουν σύμφωνα μὲ τὸ Εὐαγγέλιο, ὁ κόσμος θὰ μεταμορφωνόταν σὲ ἕναν ἐπίγειο παράδεισο. Ἄς φανταστοῦμε ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα νὰ ἐφαρμόζει τὴ φράση μὲ τὴν ὁποία ξεκινάει ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ. «Μὲ τὸν τρόπο ποὺ θέλετε νὰ συμπεριφέρονται σὲ ἐσᾶς οἱ ἄνθρωποι, νὰ συμπεριφέρεστε κι ἐσεῖς σὲ αὐτούς». Ἄν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ξεκινούσαν νὰ ζοῦν μὲ αὐτὴ τὴν ἀξία ὡς ὁδηγούς τους, ὁ κόσμος μας θὰ ἦταν ἕνα πολὺ καλύτερο μέρος. Πόλεμοι, φόνοι, ληστεῖες, κακοποιήσεις ὅλα θὰ ἦταν ἀνύπαρκτα, ἀφοῦ κανεὶς δὲν θὰ ἔκανε κακὸ στὸν διπλανό του.

Ἀκόμα κι ὅμως ἂν ὁ ὑπόλοιπος κόσμος δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ, ἐμεῖς, σὰν Χριστιανοί, εἴμαστε οἱ πρῶτοι ποὺ ὀφείλουμε νὰ ζοῦμε σύμφωνα μὲ τὸ Εὐαγγέλιο. Τὸ κάνουμε ὅμως; Τηροῦμε αὐτὴν τὴν τόσο ἀπλὴ ἀλλὰ παράλληλα τόσο σημαντικὴ ἐντολή; Μὰ οὔτε σκοτώσαμε, οὔτε κλέψαμε, οὔτε χτυπήσαμε κανέναν θὰ ποῦμε. Πόσες φορές, ὅμως,

πληγώσαμε τούς αδελφούς μας με σκληρά λόγια; Πόσες φορές τους προσάψαμε άνυπόστατες κατηγορίες, μόνο και μόνο επειδή τὸ ἀκούσαμε στὴ γειτονιά; Πόσες φορές εἶπαμε «καλὰ νὰ πάθει», ἢ «τοῦ ἄξιζε» γιὰ κάποιον ποὺ δὲν συμπαθοῦμε; Θὰ θέλαμε μήπως νὰ μᾶς συμπεριφέρονται ἔτσι; Ὅχι βέβαια. Πὼς λοιπὸν θέλουμε νὰ λεγόμεστε τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν δὲν τηροῦμε κάτι τόσο ἀπλό;

Γιὰ νὰ τὸ πετύχουμε αὐτὸ δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἀπάντηση ἀπὸ τὴν ἀγάπη. Εἴμαστε συνηθισμένοι νὰ βλέπουμε καὶ νὰ ἔχουμε αἰσθήματα ἀγάπης. Ὅσο εἴμαστε παιδιά, ἀγαπᾶμε τούς γονεῖς, τὰ ἀδέρφια μας, τούς φίλους μας. Ὅταν μεγαλώσουμε, ἀγαπᾶμε τὸν σύζυγο ἢ τὴ σύζυγο, τὰ παιδιά μας, τούς ἀνθρώπους ποὺ ἔχουμε γύρω μας. Εἶναι μιὰ μορφή ἀγάπης φυσική, βιολογική θὰ λέγαμε, ποὺ ἀκόμα καὶ τὰ ζῶα μποροῦν νὰ τὴ βιώσουν. Εἶναι ὅμως ἀρκετὸ αὐτὸ γιὰ τούς Χριστιανούς;

Στὴ συνέχεια τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ Κύριος μιλάει γιὰ τὴν ἀγάπη. Μιλάει ὅμως γιὰ μιὰ διαφορετικὴ ἀγάπη ἀπὸ αὐτὴ ποὺ ἔχει συνηθίσει ὁ λαός. Θὰ λέγαμε ὅτι κατὰ κάποιο τρόπο ὑποβαθμίζει αὐτὸ ποὺ λέμε ἐμεῖς ἀγάπη. Αὐτὸ συμβαίνει, γιατί ὁ Χριστὸς περιγράφει τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἀγαπάει ὁ ἴδιος, τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἀγαπάει ὁ Θεὸς καὶ τὸν τρόπο ποὺ περιμένει νὰ ἀγαπᾶμε κι ἐμεῖς, ἐφόσον τὸν ἀκολουθοῦμε.

«Νὰ ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς σας», λέει ὁ Κύριος. Καὶ δὲν τὸ λέει μόνο, ἀλλὰ εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ μᾶς δείχνει τὸ παράδειγμα. Ἀγάπησε ἐμᾶς, ἀκόμα κι ἂν τοῦ γυρίσαμε τὴν πλάτη. Μᾶς ἀγαποῦσε ἐπάνω στὸν Σταυρό, ἀκόμα κι ἂν τὸν βασανίσαμε, τὸν χτυπήσαμε καὶ τὸν σταυρώσαμε. Μᾶς ἀγαπάει καὶ τώρα ποὺ ἐν γνώσει μας τὸν ἀρνιόμαστε, κάθε φορὰ ποὺ ἀμαρτάνουμε. Αὐτὴ τὴν ἀγάπη περιμένει κι ἀπὸ ἐμᾶς.

Ἐμεῖς ὅμως τί κάνουμε; Ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Ἀντὶ νὰ ψάχνουμε εὐκαιρίες νὰ δείξουμε τὴν ἀγάπη μας στοὺς συνανθρώπους μας, ἐφευρίσκουμε τρόπους γιὰ νὰ δείχνουμε μῖσος. Πολιτικά κόμματα, ἀθλητικὲς ὀμάδες γίνονται ὅλα ἀφορμὲς γιὰ ἔριδες καὶ διαχωρισμό. Δὲν μπορούμε νὰ καταλάβουμε ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι Χριστιανικὴ ζωὴ; Αὐτὸ τὸ παράδειγμα μᾶς ἔδωσε ὁ Κύριος ἐπάνω στὸν Σταυρό; Ἐκεῖνος συγχώρεσε αὐτοὺς ποὺ τὸν σταύρωσαν κι ἐμεῖς δὲν δείχνουμε ἀγάπη οὔτε σὲ αὐτοὺς ποὺ μᾶς ἀγαπᾶνε.

Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη καὶ τὸ παράδειμά του ὀφείλουμε κι ἐμεῖς νὰ ἀκολουθήσουμε. Ἄς ξεκινήσουμε νὰ ἀντιμετωπίζουμε τοὺς συνανθρώπους μας μὲ χριστιανικὴ ἀγάπη. Ἄν τὸ κάνουμε, ἔχουμε τὴν ἐλπίδα νὰ μᾶς σπλαχνιστεῖ ὁ Κύριος καὶ νὰ μπορέσουμε νὰ περάσουμε τὴν αἰωνιότητα μαζί Του. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παράινεσις Ἁγίων

Σῶμα Χριστοῦ

«Πρέπει ἡ φροντίδα μας νὰ περιλαμβάνη ὅλη τὴν Ἐκκλησία, ἐπειδὴ εἶναι σῶμα τοῦ Χριστοῦ»

(Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἐπιστολή ΜΑ', Πρὸς τοὺς ἐν Καισαρεία, ΕΠΕ 7,82. ΒΕΠΕΣ 60, 228. PG 37, 84C)

Ὁ ἱερεὺς γίνεται ἄλλος Μωϋσῆς

«Δός μου τίς πλάκες τῆς καρδιάς σου. Ἐγὼ θά εἶμαι γιὰ σένα Μωϋσῆς, ἂν καὶ εἶναι τολμηρό νὰ τό πῶ. Μὲ τό δάκτυλο τοῦ Θεοῦ γράφω πάνω σέ αὐτές τὸν νέο δεκάλογο. Γράφω τὴν σύντομη σωτηρία».

(Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Λόγος Μ', Εἰς τὸ ἅγιον Βάπτισμα, ΕΠΕ 4, 372-374. ΒΕΠΕΣ 60, 109. PG 36, 421D).

«Καθαρτέον ἑαυτὸν πρῶτον εἶτα τῷ καθαρῷ προσομιλητέων»

«Αὐτὰ ἔχοντας ὑπ’ ὄψιν μου κι ἐγὼ καί ὅτι κανένας δέν εἶναι ἄξιος τοῦ μεγάλου Θεοῦ, εἴτε θῦμα εἶναι εἴτε ἀρχιερέας, ἂν δέν παρουσιάσει προηγουμένως τόν ἑαυτό του ἴθυσίαν ζῶσαν τῷ Θεῷ ἢ μᾶλλον ἂν δέν ἔγινε ναός ἅγιος καί ζωντανός τοῦ ζῶντος Θεοῦ. Πῶς λοιπόν ἢ ἐγὼ νά ἐπιχειρήσω πρόχειρα νά μιλήσω γιά τόν Θεό ἢ νά ἐπιδοκιμάσω αὐτόν πού τό ἐπιχειρεῖ μέ θράσος; Δέν εἶναι καθόλου ἀξιέπαινος αὐτός ὁ πόθος. Εἶναι φοβερό τό τόλμημα. Καί γι’αυτό πρέπει κανεῖς πρῶτα νά καθαρίσει τόν ἑαυτό του καί κατόπιν νά πλησιάσει τόν καθαρό».

(Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Λόγος Κ’, Περὶ δόγματος καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων,
ΕΠΕ 4,260).

Προϋπόθεσις τῆς ἱερωσύνης

«Τό μόνο σοβαρό μεταξύ αὐτῶν εἶναι ὅτι εἴμαστε πολύ κατώτεροι ἀπό ὅ,τι χρειάζεται, γιά νά ὑπηρετήσουμε τόν Θεό ὡς ἱερεῖς, καί πρῶτα πρέπει κανεῖς νά εἶναι ἄξιος γιά τήν Ἐκκλησία καί κατόπιν γιά τό ἱερό βῆμα, καί ἐπίσης πρῶτα γιά τό ἱερό βῆμα καί μετά γιά τήν προεδρία».

(Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Λόγος Β’, Απολογητικός τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς...,
ΕΠΕ 1,206).

Σεβασμός στήν ἱερωσύνη

«Νά σέβεσαι πρῶτα τόν Θεό καί κατόπιν τόν ἱερέα, τόν ἐπίγειο Χριστό, πού σοῦ δείχνει τά σημάδια τῆς ζωῆς σου. Αὐτόν πλησιάζε τον μέ φτερά καί νά τόν ὑπακούης σιωπηλά, τό ἀνέβασμα ἄς εἶναι ἡ χαρά σου, ὅταν γλυστράς, νά ὑποτάσσεσαι καί γεμάτη ἀπό φόβο νά ἀνεβαίνης πάλι μέ ὄρμη στά ὕψη».

(Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἐπι θεολογικά, Ποίημα Β’, Ὑποθήκαι παρθένους, ΕΠΕ
9,84).

Συναξάρι

Ἡ Ἁγία Νεομάρτυς Ἀκυλίνα

27 Σεπτεμβρίου

Ἡ Ἁγία Νεομάρτυς Ἀκυλίνα γεννήθηκε τὸ 1745 στὸ Ζαγκλιβέρι τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ, στὴν Θεσσαλονίκη. Πατέρας της ἦταν ὁ Γιώργης, ἐνῶ τὸ ὄνομα τῆς μητέρας της δὲν διεσώθηκε. Ἦταν εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ καὶ ἀνάθρεψαν τὴν κόρη τους μὲ χριστιανικὲς ἀρχὲς καὶ ἀξίες.

Ὅταν ὁμως ἡ Ἀκυλίνα ἦταν δεκαεννιὰ χρονῶν, ὁ πατέρας της διαπληκτίστηκε μὲ κάποιον Τούρκο καὶ πάνω στὸν καυγᾶ τὸν σκότωσε. Ὅλο τὸ χωριὸ τότε ἔτρεξε νὰ κρυφτεῖ φοβούμενο τὰ ἀντίποινα τῶν τούρκων, ποὺ ἦταν οἱ μαζικὲς σφαγές. Οἱ τούρκοι ἐντόπισαν τὸν Γιώργη καὶ τὸν ὀδήγησαν στὸν ἱεροδικαστὴ τους, ὁ ὁποῖος τὸν ἐνημέρωσε πὼς ἡ ποινὴ, γιὰ τὸν φόνο τοῦ Τούρκου ποὺ διέπραξε, ἦταν θάνατος διὰ ἀπαγχονισμοῦ ἢ ἄλλως θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξισλαμισθεῖ γιὰ νὰ γλιτώσει τὴν ζωὴ του. Στὴν περίπτωση αὐτὴ ὄχι μόνο θὰ ἀπαλλάσσονταν ἀπὸ τὴν θανατικὴ ποινὴ, ἀλλὰ θὰ ἐπιβραβεύονταν κιόλας μὲ φοροαπαλλαγές, ἀπόκτηση πλούτου καὶ κατάληψη ὑψηλῶν κυβερνητικῶν θέσεων.

Ὁ Γιώργης μπροστὰ στὴν ἰδέα τοῦ θανάτου δείλιασε καὶ προτίμησε ὄχι μόνο νὰ ἀλλαξοπιστήσῃ ἀλλὰ καὶ νὰ δώσει ὑπόσχεση στοὺς τούρκους ὅτι θὰ ἔπειθε καὶ τὴν οἰκογένειά του νὰ πράξῃ τὸ ἴδιο. Ἡ σύζυγός του καὶ ἡ κόρη του μόλις ἔμαθαν τὰ νέα, ντύθηκαν στὰ μαῦρα, κλείστηκαν στὸ σπίτι καὶ ἔκλαιγαν ἀπαρηγόρητες γιὰ τὸ κατάντημα τοῦ Γιώργη ποὺ πρόδωσε τὴν πίστη του.

Ὅσο κι ἂν προσπάθησε ἡ σύζυγός του νὰ τὸν βοηθήσει νὰ μετανοήσῃ καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖνος τυφλωμένος ἀπὸ τὰ χρήματα καὶ τὰ δῶρα τῶν Τούρκων ἀρνοῦνταν, ἀλλὰ καὶ προσπαθοῦσε νὰ πείσῃ τὴν οἰκογένειά του νὰ ἀσπαστεῖ τὸ Ἰσλάμ. Βλέποντας ἡ σύζυγός του ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ τὸν μεταπείσῃ, ἄρχισε ν' ἀσχολεῖται ἀποκλειστικὰ μὲ τὴν

Άκυλίνα, στην οποία συνεχῶς μιλοῦσε για τὸν Χριστὸ καὶ τὴν νουθετοῦσε νὰ μὴν ἀπαρνηθεῖ ποτὲ τὴν πίστη της, γιατί κάποια στιγμή οἱ Τοῦρκοι θὰ ἔρχονταν καὶ θὰ ἀπαιτοῦσαν καὶ τὸν δικό της ἐξισλαμισμό.

Καὶ πράγματι, τὸ 1764 ὁ γιὸς τοῦ πασᾶ τῆς Θεσσαλονίκης εἶδε τὴν Άκυλίνα, θαύμασε τὴν ὁμορφιά της καὶ θέλησε νὰ τὴν κάνει γυναῖκα του. Ὁ πασᾶς ἔδωσε τότε ἐντολὴ στὸν Γιώργη νὰ κάνει τὴν Άκυλίνα τουρκάλα καὶ νὰ τὴν δώσει στὸν γιό του. Ὅταν οἱ δύο γυναῖκες ἄκουσαν τὸν περιχαρῆ Γιώργη νὰ τοὺς ἀναγγέλλει τὰ νέα, τὸν ἔδιωξαν καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι δὲν θέλουν νὰ ἔχουν πιά καμία σχέση μαζί του. Ἡ μητέρα της Άκυλίνας, πρὶν φτάσουν οἱ Τοῦρκοι γιὰ νὰ τὴν συλλάβουν, τὴν ἐμψύχωσε λέγοντάς της ὅτι αὐτὴ ἡ ζωὴ εἶναι πρόσκαιρη, ἐνῶ στὸν Παράδεισο θὰ ζεῖ αἰώνια καὶ μακάρια ζωὴ.

Ἡ Άκυλίνα ὑπέφερε φριχτὰ βασανιστήρια. Τὴν γύμνωσαν καὶ τὴν μαστίγωσαν μὲ βέργες καὶ συρμάτινα μαστίγια. Τὸ κορμί της γέμισε πληγές καὶ τὸ αἷμα της ἔτρεχε ποτάμι. Ἐκείνη ὅμως ὑπόμεινε καρτερικὰ τοὺς ἀφόρητους πόνους καὶ ἔλεγε ἀδιάκοπα: «Εἶμαι Χριστιανὴ καὶ Χριστιανὴ θὰ πεθάνω». Μετὰ ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες τὴν μετέφεραν στὸ σπίτι της μὲ τὸ σκεπτικὸ ὅτι, ἂν τὴν ἔβλεπε ἡ μητέρα της σ' αὐτὴν τὴν ἄθλια κατάσταση, παραμορφωμένη ἀπὸ τὰ χτυπήματα καὶ πλημμυρισμένη στὸ αἷμα, θὰ τὴν ἔπειθε νὰ ἀλλαξοπιστήσῃ καὶ νὰ παντρευτεῖ τὸν γιὸ τοῦ πασᾶ. Ἡ μητέρα της ὅμως, ὅταν τὴν πῆρε στὴν ἀγκαλιά της, μὲ ἀγωνία τὴν ρώτησε ἂν ἀπαρνήθηκε τὴν πίστη της καὶ ἡ Άκυλίνα τῆς ἀπάντησε: «Μητέρα ἔκανα ὅπως μοῦ εἶπες. Τὸ διαμάντι ποὺ μοῦ ἐμπιστεύτηκες τὸ φύλαξα καθαρὸ καὶ ἀμόλυντο καὶ τώρα πάω κοντὰ στὸν Χριστὸ καὶ Θεό μου» καὶ ἀμέσως ξεψύχησε.

Τὸ ἅγιο λείψανό της ἀμέσως εὐωδίασε. Ἀμέσως οἱ Τοῦρκοι τὸ ἄρπαξαν καὶ τὸ ἔθαψαν σὲ δικό τους νεκροταφεῖο, γιὰ νὰ δείξουν ὅτι τὴν ἔκαναν μουσουλμάνα. Τὸ ἴδιο βράδυ ἓνα οὐράνιο φῶς στάθηκε πάνω ἀπὸ τὸν τάφο της γιὰ ὄρες. Οἱ Χριστιανοὶ τοῦ Ζαγκλιβερίου δόξαζαν τὸν Θεὸ γιὰ τὴν εὐλογία ποὺ ἦρθε στὸ χωριό τους μὲ τὴν Άκυλίνα, λυποῦνταν ὅμως ποὺ δὲν εἶχαν τὸ ἱερό της λείψανο. Τρεῖς ὅμως νέοι, οἱ κατὰ τὴν παράδοση Τσόπλας, Καλημέρης καὶ Μπούκλας, τόλμησαν μιὰ

νύχτα νὰ κλέψουν τὸ ἱερὸ λείψανο τῆς Ἁγίας καὶ νὰ τὸ θάψουν σὲ τόπο ἀσφαλῆ, χωρὶς νὰ τὸ μαρτυρήσουν ποτὲ καὶ σὲ κανέναν, ἀπὸ τὸν φόβο νὰ μὴν βρεθεῖ ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀκυλίαν τὴν θεῖαν ἀνευφημήσωμεν, οἷα θεόφρονα κόρην καὶ Ἀθληφόρον Χριστοῦ, τῇ ἀγάπῃ γὰρ αὐτοῦ πίστει ἠνδρίσατο, καὶ καθεῖλε τὸν ἐχθρόν, δι' ἀγώνων ἱερῶν καὶ δόξης τυχοῦσα θείας Χριστῷ τῷ Λόγῳ πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εάν θέλετε να λαμβάνετε δωρεάν στο e-mail σας το ηλεκτρονικό περιοδικό «Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε να στείλετε στην διεύθυνση imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.

Όνομα, Επώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Γραφείο Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
της Εκκλησίας των Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Υπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

